

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2019 m. spalio 16 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėja Iveta Pelienė viešame teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „Tranceco“ skundą atsakovei Aplinkos apsaugos agentūrai, tretieji suinteresuoti asmenys Lietuvos geologijos tarnyba prie Aplinkos ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus,

Išnagrinėjęs bylą, teismas

n u s t a t ė :

Pareiškėja uždaroji akcinė bendrovė „Tranceco“ (toliau – ir Pareiškėja) skundu kreipėsi į teismą prašydama: 1) panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos (toliau – Komisijos) 2019-03-20 sprendimą Nr.21R-201(AG-141/03-2019), 2) priimti naują sprendimą - Aplinkos apsaugos agentūros (toliau – ir Agentūra), kuriuo atsakyta nagrinėti pareiškėjos pateiktą Poveikio aplinkai vertinimo programą ir atlikti poveikio aplinkai vertinimą (apie kurį pareiškėja informuota 2019-01-23 raštu Nr.(30.4)-A4-542), panaikinti, ir įpareigoti Agentūrą nagrinėti MB „Aplinkosaugos sprendimai“ parengtą UAB „Transec“ planuojamos ūkinės veiklos Atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtra Tinklų g. 4B, Panevėžio m. Poveikio aplinkai vertinimo programą bei atlikti poveikio aplinkai vertinimą; 3) priteisti patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Skunde paaiškina, kad Agentūrai buvo pateikta Pareiškėjos planuojamos ūkinės veiklos – atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtros, Tinklų g. 4B, Panevėžio m., poveikio aplinkai vertinimo programa (toliau – Programa). Pareiškėja buvo informuota apie Lietuvos geologijos tarnybos dalyvavimą PAV procese, pateikiant tarnybai adresuotą 2018-12-13 Agentūros raštą Nr.(30,4)-A4-8979. 2019-01-23 Agentūros raštu Nr.(30.4)-A4-542) pareiškėja buvo informuota apie gautą Lietuvos geologijos tarnybos raštą, kuriame nurodoma, jog žemės sklypas Tinklų g. 4B, Panevėžio m. patenka į Panevėžio I vandenvietės apsaugos zonos 3-iąją (a sektorius) cheminės taršos apribojimo juostą, kurioje draudžiama įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius. Atsižvelgiant į tai, jog Pareiškėja planuoja plėsti veiklą naujomis tvarkomomis atliekomis, vadovaujantis Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo (toliau – PŪVPAĮ) 3 str. 5 d. nuostata, Agentūra nurodo, jog Programa nenagrinėjama ir poveikio aplinkai vertinimas negali būti atliekamas.

Pareiškėjai pateiktus skundą Komisijai, 2019-03-20 sprendimu Nr.21R-201(AG-141/03-2019) jis buvo atmestas. Pareiškėjos manymu, Komisija tinkamai neišnagrinėjo jos skundo, o apsiribojo tik formaliu jų aprašymu, nenurodė jokių konkrečių atmetimo motyvų.

Pareiškėja pažymi, kad specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos konkrečiam žemės (miško) sklypui nustatomos priimant sprendimus dėl nuosavybės teisės atstatymo, žemės suteikimo nuosavybėn neatlygintinai, taip pat sudarant valstybinės žemės pirkimo – pardavimo, nuomos ar

panaudos sutartis, o tvirtinant bendruosius, specialiuosius, detaliuosius planus, kartu turi būti nustatomos specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, kurių pagrindu taikomi ūkinės veiklos apribojimai. Šiuo atveju teritorijų planavimo dokumentų rengimo metu specialiosios žemės naudojimo sąlygos „Požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonos“ aptariamam žemės sklypui nebuvo nustatytos. Minėtame sklype vykdoma medicininių atliekų tvarkymo veikla įregistruota nuo 2009 m. ir gautas Taršos leidimas šiai veiklai. Pareiškėja pažymi, kad specialiosios žemės naudojimo sąlygos žemės sklypui Pareiškėjos atžvilgiu negali būti taikomos atgal. Be to, Pareiškėjos manymu, ūkinė veikla jau esamo pastato (patalpų) ribose, kai pastato (patalpų) naudojimas atitinka jų naudojimo paskirtį, jokios įtakos žemės sklypo naudojimui neturi. Pagal Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 22 str. 4 d., specialiųjų žemės naudojimo sąlygų turi būti laikomasi rengiant teritorijų planavimo dokumentus, žemės valdos projektus, statybų ar kitokios veiklos projektus, t.y. specialiųjų žemės naudojimo sąlygų nuostatos taikomos veiklai, tiesiogiai susijusiai su žemės naudojimu. Sklype jau esamų pastatų (patalpų) naudojimui (kai jis nėra susijęs su jų rekonstrukcija ir statyba) specialios žemės naudojimo sąlygos netaikytinos, o pastatų naudojimą reglamentuoja kiti teisės aktai. Sąlygų 94² p. nuostatos šiuo atveju netaikytinos. Sąlygų 94^{2.1} p. nuostatos draudžia in concreto atliekų laikymo aikštelių, sąvartynų ar atliekų apdorojimo įrenginių įrengimą, t.y. konkrečią veiklą susijusią su nurodytų objektų įrengimu. Mano, kad Komisija 94² p. nuostatas aiškino pernelyg plečiamai.

Atsakovė Agentūra su Pareiškėjos skundu nesutinka, prašo atmesti jį kaip nepagrįstą. Atsiliepime į skundą nurodo, kad Agentūra, vadovaudamasi PAVĮ 5 str. 2 d., atsižvelgdama į Lietuvos geologijos tarnybos (toliau – ir LGT) 2018-01-330 rašte Nr.(6)-1.7-480 nurodytus PŪV vietos ypatumus (numatomos PŪV teritorija patenka į Panevėžio I vandenvietės apsaugos zonos 3-iąją (a ir b sektoriai) apsaugos juostą) pakvietė LGT dalyvauti PŪV – atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtros, Tinklų g. 4B, Panevėžio m., poveikio aplinkai vertinimo procese kaip poveikio aplinkai vertinimo subjektą. LGT išnagrinėjus PAV programą, 2019-01-07 raštu Nr.(6)-1.7-83 nurodė, kas ginčo žemės sklypas patenka į Panevėžio I vandenvietės apsaugos zonos 3-iąją (a sektorius) cheminės taršos apribojimo juostą. Nurodyta vandenvietė yra II grupės, t.y. su atmosferos krituliais, paviršiniu ir gretimų sluoksnių požeminiu vandeniu silpną ryšį turinti pusiau uždara požeminio vandens vandenvietė, įrengta iš dalies izoliuotuose vandeninguose sluoksniuose. Vadovaujantis Sąlygų 94² punktu nagrinėjamoje teritorijoje, kuri patenka į II grupės vandenvietės apsaugos zonos 3 – osios juostos a sektorių, yra draudžiama gaminti, naudoti ir sandėliuoti augalų apsaugos produktus ir kitas chemines medžiagas, išskyrus naudojamus geriamojo vandens paruošimui; įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius.

Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo 2 str. 7 d. atliekų apdorojimas įvardijamas kaip atliekų naudojimo ar šalinimo veikla, įskaitant jų paruošimą naudoti arba šalinti, 2 str. 10 d. reglamentuoja, kad atliekų laikymas tai naudoti skirtų atliekų laikymas iki apdorojimo. Pagal Taršos leidimų išdavimo, pakeitimo ir galiojimo panaikinimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014-03-06 įsakymu Nr.D1-259 4.4 p., „įrenginys“ įvardijamas kaip stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma vienos arba kelių rūšių Taisyklių 1 priede išvardintus kriterijus atitinkanti veikla ir bet kuri kita toje pačioje vietoje vykdoma tiesiogiai susijusi veikla, galinti sukelti aplinkos teršimą ir (arba) kitokias pasekmes ar poveikį aplinkai.

Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo 20¹ str. nustatyta, kad požeminio vandens apsaugos zonos nustatomos, kad požeminio vandens vandenvietės nebūtų užterštos pavojingomis medžiagomis. Požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonų nustatymo tvarką nustato aplinkos ministras. Tvirtindama specialiųjų žemės naudojimo sąlygų aprašą požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonoje, Vyriausybė nustato ūkinės veiklos, galinčios užteršti iš vandenviečių paimamą vandenį apribojimus.

Lietuvos Respublikos vyriausybės 1992-05-12 nutarimas Nr.343 nėra Įstatymą įgyvendinantis teisės aktas, jame yra nustatyti veiklos draudimai ir apribojimai. Vadovaujantis PAVĮ 3 str. 5 d., planuojamos ūkinės veiklos atranka dėl PAV ar PAV negali būti atliekami. Agentūros sprendimas priimtas sprendimas nenagrinėti PAV programos ir neatlikti PAV priimtas įvertinus turimą informaciją ir pasikeitusį teisinį reglamentavimą.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Lietuvos geologijos tarnyba atsiliepimo į Pareiškėjos skundą nepateikė.

Teismas

k o n s t a t u o j a:

Ginčas byloje kilo dėl atsakovės Aplinkos apsaugos agentūros 2019-01-23 sprendimo Nr.(30.4)-A4-542), kuriuo atsisakyta nagrinėti Pareiškėjos pateiktą planuojamos ūkinės veiklos Atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtra Tinklų g. 4B, Panevėžio m. poveikio aplinkai vertinimo programą teisėtumo ir pagrįstumo ir atsakovo įpareigojimo ją išnagrinėti. Taip pat keliamas ginčas dėl Komisijos sprendimo, kuriuo nebuvo patenkintas Pareiškėjos skundas.

Bylos medžiaga nustatyta, kad Pareiškėja vykdo pavojingų (infekuotų) ir nepavojingų medicininių atliekų apdorojimo veiklą pagal Panevėžio regiono aplinkos apsaugos departamento 2014-06-03 išduotą Taršos leidimą Nr.TL-P.3-1/2014, pakeistą 2016-02-06 (II t b.l. 63-125).

2018-03-08 raštu Nr.(28.5)-A4-2190 Agentūra priėmė galutinę atrankos išvadą dėl atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtros, Tinklų g. 4B, Panevėžio mieste, poveikio aplinkai vertinimo, kurios 10 p. nusprendė, jog Pareiškėjos planuojamai ūkinei veiklai – atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtrai, Tinklų g. 4 B, Panevėžio miestas – poveikio aplinkai vertinimas privalomas (II 12-131). Minėtoje galutinėje atrankos išvadoje, be kita ko, nurodoma, kad poveikio aplinkai vertinimą siūloma atlikti dėl Panevėžio savivaldybės administracijos 2017-02-28 rašte Nr.19-556(4.16E) pateiktos informacijos, jog vadovaujantis PŪVPAĮ 6 str. 4 d. Panevėžio I vandenvietės sanitarinės apsaugos zonos ribų nustatymo specialiuoju planu, kuris patvirtintas 2010-09-28 Panevėžio miesto savivaldybės tarybos sprendimu Nr.1-60-41, bei Sąlygų XX skyriaus 94² p. nuostatomis, kurios draudžia įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius vandenviečių apsaugos zonos 3-ios juostos 3a sektoriuje. Taip pat dėl to, kad būtina nustatyti ir įvertinti veiklos plėtros leistinumo galimybę, nustatyti prevencinių veiksnių poreikį, kad nebūtų teršiamas požeminis vanduo, kadangi nėra aišku į kuri vandenvietės apsaugos zonos 3-iosios juostos sektorių patenka veiklavietės teritorija (pagal Lietuvos geologijos tarnybos 2018-01-30 raštą Nr.(6)-1.7-480 PŪV teritorija, adresu Tinklų g. 4B, Panevėžio m. patenka į Panevėžio I vandenvietės apsaugos zonos 3-iąją (a ir b sektoriai) apsaugos juostą).

Pareiškėja 2018-11-29 Agentūrai pateikė derinimui planuojamos ūkinės veiklos – atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtros, Tinklų g. 4B, Panevėžys poveikio aplinkai vertinimo programą (II t. b.l. 145-224).

Agentūra 2019-01-23 priėmė skundžiamą sprendimą Nr.(30.4)-A4-542) „Dėl planuojamos ūkinės veiklos (atliekų surinkimo ir laikymo veiklos plėtra, Tinklų g. 4B, Panevėžio m.) poveikio aplinkai vertinimo programos nenagrinėjimo ir poveikio aplinkai vertinimo“. Šiame rašte Agentūra nurodė, jog iš Lietuvos geologijos tarnybos buvo gautas atsakymas, kuriame nurodoma, jog žemės sklypas adresu Tinklų g. 4B, (skl. kad. Nr.2401/0014:79), Panevėžio m., patenka į Panevėžio I vandenvietės apsaugos zonos 3-iąją (a sektorius) cheminės taršos apribojimo juostą, nurodyta vandenvietė yra II grupės. Pagal šiuo metu galiojančių Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų, patvirtintų Lietuvos Respublikos vyriausybės 1992-05-12 nutarimu Nr.343 „Dėl specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų patvirtinimo“ XX 94² p. nagrinėjamoje teritorijoje, kuri patenka į II grupės vandenvietės apsaugos zonos 3-sios juostos a sektorių yra draudžiama įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius. Agentūra vadovaudamasi PŪVPAVI 3 str. 5 d., atsižvelgdama į nurodytą teisinį reglamentavimą, iš Tarnybos gautą atsakymą ir į tai, jog planuojama plėsti veiklą naujomis tvarkomomis atliekomis, nusprendė, kad pateikta PAV programa nenagrinėjama ir poveikio aplinkai vertinimas negali būti atliekamas (II t. b.l. 224-225).

Nesutikdama su Agentūros sprendimu Pareiškėja skundu kreipėsi į Lietuvos administracinių ginčų komisiją, kuri 2019-03-20 sprendimu Nr.21R-201(AG-141/03-2019) jos skundo netenkino (Komisijos byla I t. b.l. 1-4, II t. 71-74).

Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo procesą reglamentuoja Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymas (toliau – ir PŪVPAVĮ). Nagrinėjamu atveju aktuali Įstatymo redakcija, galiojanti nuo 2017-11-01. Remiantis PAVĮ 2 straipsnio 5 ir 7 dalimis, PAV procesą sudaro keli etapai: 1) PŪV atranka dėl poveikio aplinkai vertinimo; 2) PŪV poveikio aplinkai vertinimas, kurį sudaro programos ir ataskaitos parengimas; vertinimo subjektų atliekamas PAV dokumentų (programos ar ataskaitos) įvertinimas ir išvadų parengimas, visuomenės informavimas ir dalyvavimas PAV procese; atsakingos institucijos PAV dokumentų ir visuomenės pasiūlymų nagrinėjimas ir įvertinimas, atsižvelgiant į vertinimo subjektų išvadas dėl ataskaitos ir PŪV poveikio aplinkai rezultatus; atsakingos institucijos sprendimo dėl planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai priėmimas ir jo viešinimas. Nagrinėjamu atveju ginčas kilęs dėl PŪV poveikio aplinkai vertinimo metu atliekamo programos rengimo.

PŪVPAVĮ 8 str. 1 d. nustatyta, kad Programa rengiama, kai pagal įstatymo 3 str. 1 d. nuostatas privaloma vertinti planuojamos ūkinės veiklos poveikį aplinkai. Programą rengia PAV dokumentų rengėjas, vadovaudamasis aplinkos ministro patvirtintais Poveikio aplinkai vertinimo programos ir ataskaitos rengimo nuostatais. Parengtą programą rengėjas teikia PAV subjektams išvadoms gauti, apie parengtą programą nustatyta tvarka informuoja visuomenė ir atsakingąją instituciją (PŪVPAVĮ 8 str. 2 ir 3 d.). PAV subjektai išnagrinėję programą dokumentų rengėjui teikia motyvuotas išvada, o savivaldybės, kurios teritorijoje planuojama ūkinė veikla, tarybai priėmus neigiamą motyvuotą sprendimą dėl PŪV galimybių, poveikio aplinkai vertinimo procedūros negali būti tęsiamos tol, kol galioja ši sprendimas. Atsakingoji institucija, išnagrinėjusi ir įvertinusi programą ir kartu pateiktą suinteresuotos visuomenės pasiūlymų įvertinimą, remdamasi PAV subjektų išvadomis patvirtina programą arba pateikia motyvuotus reikalavimus ją papildyti ((PŪVPAVĮ 8 str. 4,5 ir 9 d.). PŪVPAVĮ 8 str. 10 d. numatyta, jeigu atsakingoji institucija pagal šio straipsnio 9 dalį buvo pateikusi motyvuotus reikalavimus pataisyti ar papildyti programą, atsakingoji institucija, išnagrinėjusi ir įvertinusi programą, ją patvirtina per 5 darbo dienas nuo pataisytos ar papildytos programos gavimo dienos.

Nagrinėjamu atveju iš Pareiškėjos skundo turinio matyti, kad Agentūros sprendimo neteisėtumas iš esmės grindžiamas tuo, jog tiek Agentūra, nurodydama, jog pateikta Programa nenagrinėjama ir poveikio aplinkai vertinimas negali būti atliekamas, tiek Komisija, netenkindama pareiškėjos skundo netinkamai taikė ir aiškino teisės normas. Pareiškėjo manymu, Sąlygų 94² punkto nuostatos šiuo atveju netaikytinos. Sąlygų 94^{2.1} punkto nuostatos draudžia in concreto atliekų laikymo aikštelių, sąvartynų ar atliekų apdorojimo įrenginių įrengimą, t.y. konkrečią veiklą susijusią su nurodytų objektų įrengimu. Nagrinėjamu atveju šios nuostatos aiškintos pernelyg plečiamai.

Pažymėtina, jog atsakingos institucijos nustatyta tvarka priimtas sprendimas, nurodantis, ar planuojama ūkinė veikla, atsižvelgiant į jos pobūdį, vietą ir (ar) poveikį aplinkai, planuojamas įgyvendinti numatomo reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai mažinimo ir (ar) kompensavimo priemonės, atitinka teisės aktų reikalavimus, yra leistina, ar neleistina pasirinktoje vietoje (PŪVPAVĮ 2 str. 12 str.), yra individualus administracinis aktas (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 2 str. 9 d.), todėl turi atitikti Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad individualus administracinis sprendimas turi būti pagrįstas nustatytais faktais ir teisės aktų normomis, o 2 dalyje nurodyta, kad sprendime turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos. Šios nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus. Atitinkamą teisminę praktiką yra suformavęs ir Lietuvos Vyriausiasis administracinis teismas, kuris ne kartą yra konstatavęs, jog Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio nuostata, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis įpareigoja viešojo administravimo subjektus motyvuoti priimamus sprendimus, t.y. pagrįsti nustatytais objektyviais duomenimis (faktais) ir konkrečiai nurodytomis atitinkamų teisės aktų normomis (LVAT 2007-02-15 nutartis administracinėje byloje Nr.A-17-174/2007, 2007-11-05 nutartis administracinėje byloje Nr.A-5-990/2007 ir kt.). Iš to seka, kad individualus administracinis aktas turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių

santykių esmę, subjektus dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis vertinimas.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo jurisprudencijoje nuosekliai pabrėžiama viešojo administravimo subjektų pareiga laikytis teisės principų. Teisėtumo principas viešojo administravimo srityje reiškia, kad viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti teisės aktų reikalavimus, jų priimti sprendimai turi būti pagrįsti teisės normomis, o sprendimų turinys – atitikti teisės normų reikalavimus. Norėdami priimti administracinį teisės aktą, viešojo administravimo subjektai privalo turėti tinkamas priežastis, o ne pateikti bet kokias priežastis, kad patenkintų formalius reikalavimus (žr., pvz., 2014 m. gegužės 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-706/2014). Viešojo administravimo subjektų veiklai būdingas formalizmo principas, nes jų veikla turi atitikti nustatytas procedūras. Tokių procedūrų nustatymas yra susijęs ir su teisėtumo principo įgyvendinimu, nes viešojo administravimo institucijos turi veikti taip, kaip nustatyta jų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose (žr., pvz., 2012 m. vasario 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-1179/2012). Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra taip pat pažymėjęs, kad laikantis objektyvumo principo viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti tikrąsias faktines aplinkybes, kurios nustatomos išaiškinus visas aplinkybes, turinčias reikšmės priimant sprendimą, ir kritiškai, nešališkai įvertinus įrodymus (žr., pvz., 2010 m. lapkričio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-1486/2010, 2014 m. balandžio 14 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-1010/2014).

Ginčijamu sprendimu, pasisakydama, jog pateikta Programa nenagrinėjama ir poveikio aplinkai vertinimas negali būti atliekamas Agentūra vadovavosi PŪVPAVĮ 3 str. 5 d., kuri numato, jog tuomet, kai PŪV tiesiogiai uždrausta įstatymai, tokios PŪV atranka dėl poveikio aplinkai vertinimo ar poveikio aplinkai vertinimas negali būti atliekami. Taip pat priimdama ginčijamą sprendimą Agentūra vadovavosi galiojančių Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų, patvirtintų Lietuvos Respublikos vyriausybės 1992-05-12 nutarimu Nr.343 „Dėl specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų patvirtinimo“ XX 94² p. Minėtas 94² p. nustato veiklos reguliavimą požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonų 3-iojoje juostoje, o jo 1 papunktis numato, jog nagrinėjamoje teritorijoje, kuri patenka į II grupės vandenvietės apsaugos zonos 3-sios juostos a sektoriuje yra draudžiama vykdyti 94¹ 2.1 p. ir 94¹ 2.2 p. nurodytą veiklą. Kaip galima spręsti iš cituojamo LGT rašto šia draudžiama veikla Agentūra laikė atliekų laikymo aikštelių ar sąvartynų ir atliekų apdorojimo įrenginių įrengimą, nurodytą Sąlygų 94¹ 2.2 p. Taigi ginčo atveju Agentūra atsisakė toliau nagrinėti Pareiškėjos parengtą Programą, remdamasis iš Lietuvos geologijos tarnybos gauta informacija (II t. b.l. 227), kad teritorija, kurioje Pareiškėja planuoja plėsti veiklą, patenka į II grupės vandenvietės apsaugos zonos 3-iosios juostos 3a sektorių, ir pagal Specialiųjų sąlygų XX skyriaus 94² p. joje draudžiama įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius.

Minėto nutarimo XX skyrius buvo pakeistas Lietuvos Respublikos vyriausybės 2017-04-26 nutarimu Nr.321 „Dėl Lietuvos Respublikos vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimo Nr.343 „Dėl specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų patvirtinimo“ pakeitimo“, be kita ko, darant nuorodas į Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą. Kaip nurodyta Agentūros atsiliepime, ji vadovavosi Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos 2018-04-20 rašte Nr.(10-6)-D8-(E)-209 (II t. b.l. 8) pateiktu išaiškinimu dėl Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo 20¹ str. nuostatų taikymo.

Pažymėtina, kad minėtas įstatymas buvo papildyta 20¹ str. (2015-06-11 įstatymo redakcija Nr.XII-1784) numatančiu, kad požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonos nustatomos, kad požeminio vandens vandenvietės nebūtų užterštos pavojingomis medžiagomis. Požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonų nustatymo tvarką nustato aplinkos ministras (1 dalis). Šio straipsnio 2 dalyje numatyta, jog atsižvelgdama į šio straipsnio 1 dalyje nustatytą apsaugos tikslą, tvirtindama Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų aprašą požeminio vandens vandenviečių apsaugos zonose, Vyriausybė nustato ūkinės veiklos, galinčios užteršti iš vandenviečių paimamą vandenį, apribojimus. 2015-06-11 Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo Nr.I-301 2, 18 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 20¹ straipsniu įstatymo Nr. XII-1784 įsigaliojimą ir taikymą nustatančio 4 str. 3 d. numatyta, jog požeminio vandens vandenvietės apsaugos zonos nustatymo reikalavimai taikomi teritorijų planavimo dokumentams ir žemės valdos projektas, kurie bus pradėti rengti įsigaliojus šiam įstatymui (pagal 4 str. 1 d. įstatymas įsigalioja 2015-09-01).

Teismo vertinimu, nagrinėjamu atveju Agentūra netinkamai aiškino ir taikė Lietuvos Saugomų teritorijų įstatymo 20¹ str., kurio nuostatos taikytinos tik teritorijų planavimo dokumentams ir žemės valdos projektams, pradėtiems rengti po 2015-09-01. Nagrinėjamu atveju Agentūra nenustatė, jog žemės sklype, kuriame planuoja plėsti veiklą Pareiškėja, po 2015-09-01 būtų parengtas teritorijų planavimo dokumentas ar žemės valdos projektas. Taip pat Agentūra netinkamai pritaikė Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų, patvirtintų Vyriausybės 1992-05-12 nutarimu Nr.343, XX skyriaus 94² 1 p. nuostatas, draudžiančias įrengti atliekų laikymo aikšteles ir sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius. Minėtos Sąlygų XX skyriaus 94² 1 p. nuostatos, draudžiančios įrengti atliekų laikymo aikšteles ar sąvartynus ir atliekų apdorojimo įrenginius įsigaliojo tik 2017-05-04. Ginčijame sprendime Agentūra iš viso nepasisakė dėl kurios iš 94² 1 p. nurodomo objekto (atliekų tvarkymo aikštelės, sąvartyno ar atliekų apdorojimo įrenginio) įrengimo Pareiškėjos pateikta Programa nebepali būti nagrinėjama ir poveikio aplinkai vertinimas negali būti atliekamas. Taip pat nenurodė, kokią Pareiškėjos veiklos plėtrą laiko atliekų laikymo aikštelės, sąvartyno ar įrenginio įrengimu.

Kaip matyti iš bylos duomenų, Pareiškėjos veikla vykdoma pagal 2014-06-03 išduotą Taršos leidimą, kuris buvo keistas 2016-02-06. 2018-03-08 priimdama galutinę atrankos išvadą dėl privalomo poveikio aplinkai vertinimo Agentūra, be kita ko, nurodė, kad poveikio aplinkai vertinimą siūloma atlikti siekiant nustatyti ir įvertinti tiesioginį ir netiesioginį PŪV poveikį aplinkai dėl pagal PŪVPAĮ 6 str. 4 d. Panevėžio savivaldybės administracijos 2017-02-28 rašte Nr.19-556(4.16E) pateiktos informacijos; taip pat dėl to, jog nėra aišku į kurią vandenvietės apsaugos zonos 3-iosios juostos sektorių patenka veiklavietės teritorija ir dėl to, jog keičiasi planuojamos ūkinės veiklos sprendiniai (nesant galimybės į veiklos teritoriją atvesti vandentiekio ir nuotėkų tinklą), kurių galimas poveikis nebuvo nagrinėjamas. Dėl šių galutinėje atrankos išvadoje nurodytų reikšmingų aplinkybių ginčijamame sprendime Agentūra taip pat nepasisakė (išskyrus tai, kad pagal Lietuvos geologijos tarnybos rašte pateiktą informaciją veiklos teritorija patenka į II grupės vandenvietės apsaugos zonos 3-iosios juostos 3a sektorių).

Skundžiamo Agentūros sprendimo turinį įvertinęs VAĮ 8 str. 1 d. įtvirtinto teisinio reguliavimo ir gero administravimo principo imperatyvų kontekste, teismas konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju teisiniai ir faktiniai šio sprendimo pagrindai neatitinka motyvų išdėstymo adekvatumo, aiškumo ir pakankamumo reikalavimų. Pabrėžtina, kad Agentūra pateikiamo Sąlygų 94² p. nustatyto teisinio reguliavimo aiškinimo iš esmės nesieja su Pareiškėjos planuojamos veiklos procesu, jo metu susiklosčiusiomis faktinėmis aplinkybėmis. Iš skundžiamo sprendimo nėra aišku dėl kurių 94² p. minimų objektų yra priimtas ginčijamas sprendimas ir kokią Pareiškėjos veiklos plėtrą Agentūra laiko atliekų laikymo aikštelės, sąvartyno ar įrenginio įrengimu. Taip pat neaišku, kaip Agentūra vertina galutinėje atrankos išvadoje nurodytas aplinkybes dėl kurių būtina atlikti poveikio aplinkai vertinimą. Teismas pažymi, kad Komisija privalėjo vertinti ginčijamą Agentūros sprendimą, o ne pasisakyti dėl Agentūros atsiliepime nurodytų papildomų argumentų. Teismo nuomone, nustatyti skundžiamų sprendimų trūkumai yra esminiai. Todėl Pareiškėjos skunde išdėstytas prašymas juos panaikinti tenkintinas. Teismas pabrėžia, kad tai, jog kiek detalčiau su ginčijamo sprendimo priėmimu susijusios aplinkybės aptariamoms Agentūros pateiktame atsiliepime į skundą, nedaro įtakos skundžiamų Agentūros ir Komisijos nemotyvuotų sprendimų teisėtumui.

Pareiškėja prašo teismo įpareigoti Agentūrą nagrinėti PAV programą bei atlikti poveikio aplinkai vertinimą. Šiame kontekste teismas pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 3 straipsnio 2 dalį teismas tik nustato, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas įstatymas ar kitas teisės aktas, ar administravimo subjektas neviršijo kompetencijos, taip pat, ar aktas (veika) neprieštarauja tikslams bei uždaviniams, dėl kurių institucija buvo įsteigta ir gavo atitinkamus įgaliojimus. Teismas negali visiškai pakeisti Agentūros. Įvertinęs byloje surinktus rašytinius įrodymus ir tai, kad šiuo teismo sprendimu kaip neatitinkantys VAĮ įstatymo yra naikinami skundžiami Agentūros ir Komisijos sprendimai, teismas konstatuoja, kad administracinė Pareiškėjos pateiktos Programos vertinimo procedūra lieka nepabaigta. Atsižvelgiant į tai, Agentūra PŪVPAĮ nuostatų yra įpareigota šią administracinę procedūrą užbaigti, t. y. priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą pritarti Programai ar jai nepritarti arba nustačiusi teisiškai reikšmingas aplinkybes PŪVPAĮ 3 str. 5 d. taikymui Programos vertinimo procedūrą nutraukti.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos (toliau – ir ABTĮ) 40 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę gauti iš kitos proceso šalies savo išlaidų atlyginimą.

ABTĮ 41 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad dėl išlaidų atlyginimo suinteresuota proceso šalis teismui pateikia prašymą raštu su išlaidų apskaičiavimu ir pagrindimu. Pareiškėja pateikė prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo. Nustatyta, kad pareiškėja yra sumokėjusi 23 Eur žyminio mokesčio. Atsižvelgiant į tai, jog Pareiškėjos skundas buvo patenkintas iš dalies, jai iš atsakovės priteistina 12 Eur žyminio mokesčio.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 84 str., 87 str., 88 str. 1 d. 1 ir 2 p., 132 str., 133 str.,

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės “Transec” skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2019-03-20 sprendimą Nr.21R-201(AG-141/03-2019) ir Aplinkos apsaugos agentūros 2019-01-23 sprendimą Nr.(30.4)-A4-542).

Priteisti iš atsakovo Aplinkos apsaugos agentūros, juridinio asmens kodas 188784898, pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės “Transec”, juridinio asmens kodas 301574549, naudai 12 Eur žyminio mokesčio.

Sprendimas per trisdešimt kalendorinių dienų nuo sprendimo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui per Vilniaus apygardos administracinę teisumą.

Teisėjai

Iveta Pelienė